

Sadržaj

Uvod 3

Potrebe 4

Maslovljeva hijerarhija potreba 7

Zaključak 13

Literatura 14

Uvod

Motiv, podsticaj, instinkt, nagon i potreba su osnovni pojmovi kojima se opisuju motivaciona stanja i procesi. Iako nema potpune saglasnosti oko značenja ovih osnovnih pojmova, ipak je moguće naći neke zajedničke karakteristike pojava koje oni označavaju.

Osnovne potrebe su:

Biološke:

Potreba za preživljavanjem

Potreba za reprodukcijom

Psihološke: Potreba za pripadanjem

Potreba za afirmacijom

Potreba za slobodom

Potreba za zabavom

Potrebe

Potrebju je, prema Kameronu moguće definisati kao stanje nestabilnosti ili poremećene ravnoteže u organizmu, koje se pretežno ispoljava u povećanoj ili produženoj aktivnosti ili napetosti. O satisfakciji (zadovoljenju potrebe) govori se onda kada ne postoje razlozi koji su pokrenuli organizam na aktivnost, tj. potreba je zadovoljena tako što je ostvaren cilj koji snižava tenziju izazvanu nezadovoljenom potrebom. Ponekad se u literaturi sreće izraz satijacija koji je sinonim za izraz satisfakcija. Ovaj termin ne označava subjektivni doživljaj zadovoljstva, već samo označava činjenicu da je potreba zadovoljena. Termin gratifikacija se koristi da bi se označila subjektivna reakcija na zadovoljenu potrebu. Teško je naći odgovarajuće reči za ove izraze u našem jeziku. Izgleda da je reč "zadovoljenje" najpribližnja zamena za satisfakciju ili satijaciju, a "uživanje" za gratifikaciju. Jedenjem određene količine i vrste hrane zadovoljava se nagon gladi. Da li ćemo uživati u hrani zavisi od vrste i načina pripreme hrane, i naših navika u vezi sa hranom.

Biološke potrebe se ciklično aktiviraju. Kada se potroše hranljive materije u krvnoj plazmi tokom metaboličkog procesa razmene materija u organizmu, dolazi do porasta kiselosti krvne plazme, nadražuju se nervni završeci u krvnim sudovima, impulsi dospevaju u moždane centre i aktiviraju razdražljivost. Na osnovu određenih znakova telesne prirode, kao što je nelagodnost u želucu i malaksalost, te na osnovu znakova iz memorije kojima dobijamo obaveštenje kada smo poslednji put uzeli hranu, dolazimo do pretpostavke o tome šta je izazvalo napetost. Krajnji rezultat takvog procesa u navedenom primeru svodi se na subjektivni doživljaj "ja sam gladan", nakon čega sledi procena situacije i pokretanje aktivnosti usmerene na hranu. Način zadovoljenja razvojnih potreba ima drugi tok. Jednom stvorena potreba (za saznanjem, na primer) se stalno održava i pojačava kroz delatnost usmerenu ka saznanju.

Marej smatra da je potreba konstrukt koji označava silu lociranu u nekom moždanom regionu, a ta sila organizuje percepciju, apercepciju, intelekt, konaciju i akciju. Svaka potreba je, po Mareju, na karakterističan način povezana sa određenim emocijama i ispoljava se na karakterističan način.

Način zadovoljenja čovekovih potreba (kako urođenih, tako i stečenih) je pod značajnim uticajem sredine u kojoj čovek živi. Način na koji se jede, vreme kada se jede, kao i redosled jela su osobeni i prepoznatljivi u pojedinim kulturama. Ritam u kome se uzimaju obroci više je pod uticajem navika, nego li nagona gladi. Rezultat tog procesa uticaja kulture na biološke potrebe je socijalizacija motiva i običaj da majka pri jelu

daje prednost detetu, mlađi starijem, muškarac ženi i slično. I takozvane "potrebe višeg reda" (za samoaktualizacijom, kognitivne i estetske potrebe) se zadovoljavaju pod uticajem socijalne sredine. Šta je vredno u čovekovom životu, šta je značajno, šta lepo, a šta nije određuje u najvećoj meri sredina u kojoj neka osoba živi. Određene biološke potrebe su pod značajnim društvenim uticajem. Tako, na primer, seksualna potreba je regulisana složenim skupom moralnih pravila koja su, uglavnom, usmerena na ograničavanje situacija u kojima je tu potrebu moguće zadovoljiti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com